

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. Ď.**, bývajúceho v T., proti žalovaným **1/ M.** a **2/ Z.**, o zrušenie zápisov dieťaťa, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26 C 32/2013, v spore o právomoc medzi Okresným súdom Trenčín a Mestom N., takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Trenčín zo 14. marca 2013 sp. zn. 26 C 32/2013 vo vzťahu k Mestu N. a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa diskriminačnou žalobou z 11. februára 2013 domáhal rozhodnutia, že bol rozhodnutím o zápise maloletého B. J. Ď. do materskej školy bez jeho súhlasu diskriminovaný na základe pohlavia otca dieťaťa, rozhodnutím základnej školy o zápise maloletého B. J. Ď. bez jeho súhlasu bol diskriminovaný na základe väzieb vyplývajúcich z pracovného pomeru matky dieťaťa a na základe pohlavia otca dieťaťa a taktiež, aby Okresný súd Trenčín zrušil platnosť týchto rozhodnutí, nakoľko boli vykonané nezákonným spôsobom.

Okresný súd Trenčín uznesením zo 14. marca 2013 sp. zn. 26 C 32/2013 rozhodol, že nemá právomoc, konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal zrušenia rozhodnutí o zápise maloletého B. J. Ď. do materskej školy N. a základnej školy S. Okresný súd poukázal na ustanovenie § 5 ods. 3 písm. a/ zákona č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe vykonávanej v školstve a školskej samospráve, podľa ktorého riaditeľ základnej školy vykonáva štátnu správu v prvom stupni, pričom rozhoduje aj o prijatí žiaka do školy. Podľa § 5 ods. 14 písm. a/ zákona č. 596/2003 Z.z. riaditeľ materskej školy rozhoduje o prijatí dieťaťa do materskej školy. Na základe ustanovenia § 6 ods. 5 zákona

č. 596/2003 Z.z. obec ako školský úrad vykonáva štátnu správu v druhom stupni vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol riaditeľ základnej školy, ktorej je príslušná obec zriaďovateľom. Okresný súd zároveň uviedol, že zistenie, či boli rozhodnutia nezákonné pre porušenie práva na rovnaké zaobchádzanie v zmysle zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní bude predbežnou otázkou, s ktorou sa bude musieť vysporiadať orgán vykonávajúci štátnu správu v druhom stupni podľa § 6 ods. 5 zákona č. 596/2003 Z.z., teda obec, ktorá je zriaďovateľom materskej školy a základnej školy, ktorých riaditelia rozhodli v prvom stupni. Na základe uvedeného vyhlásil, že nemá právomoc konať v danej veci. Keďže nedostatok právomoci je neodstrániteľnou prekážkou konania, súd konanie zastavil. Predmetnú vec postúpil Mestu N. a Mestu Trenčín.

Mesto N. nesúhlasilo s postúpením veci a vec vrátilo na Okresný súd Trenčín.

Okresný súd Trenčín predložil vec podľa § 8a O.s.p. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o spore o právomoc medzi ním a Mestom N..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd, ktorý má rozhodnúť spor o právomoc medzi súdom a orgánom štátnej správy (§ 8a O.s.p.), prejednal vec bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie o zastavení konania a postúpení veci mestu bolo predčasné.

Pre vyriešenie otázky, či určitá vec patrí do právomoci súdu podľa § 7 O.s.p. je potrebné predovšetkým zistiť, z ktorého právneho vzťahu žalobca vyvodzuje uplatnený nárok (predmet súdneho konania). Za týmto účelom ukladá zákon žalobcovi povinnosť uviesť vždy už v návrhu rozhodujúce skutočnosti (§ 79 ods. 1 O.s.p.). Tie majú súdu umožniť, aby daný právny vzťah a z neho vyvodzovaný nárok preskúmal a právne kvalifikoval z aspektov, ktoré sú významné nielen pre vlastné posúdenie veci samej, ale aj pre posúdenie rôznych otázok procesnej povahy (napr. právomoci). Žalobca je povinný svoj nárok skutkovo vymedziť, nemusí ho však právne zdôvodniť. Ak návrh obsahuje aj právne zdôvodnenie, súd týmto zdôvodnením nie je viazaný. Je vždy úlohou súdu, aby vykonal vlastnú právnu kvalifikáciu.

V preskúmanom prípade zo spisu vyplýva tvrdenie žalobcu, že rozhodnutím materskej školy v obvode mesta N. a základnej školy v obvode mesta Trenčín o zápise maloletého B. J. Ď. sa tieto dopustili diskriminácie na základe pohlavia otca dieťaťa

a väzieb vyplývajúcich z pracovného pomeru matky dieťaťa. Podľa jeho názoru boli zápisy vykonané nezákonne, keďže boli vykonané bez jeho súhlasu. Zo žalobného tvrdenia tak vyplýva, že žalobca, okrem zrušenia platnosti rozhodnutí materskej a základnej školy o zápise maloletého, žiada súd o konštatovanie, že rozhodnutiami materskej školy a základnej školy bolo porušené jeho právo na rovnaké zaobchádzanie.

V predmetnej veci je zrejmé, že žalobca sa tak domáha ochrany práva na rovnaké zaobchádzanie, ktoré bolo podľa jeho názoru porušené rozhodnutiami materskej a základnej školy.

Každý má právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou (§ 9 ods. 1 zák. č. 365/2004 Z.z.).

Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania (§ 9 ods. 2 zák. č. 365/2004 Z.z.).

Bolo povinnosťou okresného súdu rozhodnúť o diskriminačnej žalobe. Pokiaľ tak neurobil, zaťažil konanie vadou v zmysle § 237 písm. b/ O.s.p., ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie.

V ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu rozhodnúť o tom, či bol konaním materskej školy v obvode mesta N. porušený zákon o rovnakom zaobchádzaní. Pokiaľ ide o rozhodnutie o zrušení platnosti rozhodnutia materskej školy o zápise maloletého B. J. Ď., okresný súd postúpi túto žiadosť príslušnému orgánu štátnej správy. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na to, že pôsobnosť obce pri výkone štátnej správy v školstve upravuje zákon č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve (§ 6 ods. 20). Z tohto právneho predpisu nevyplýva právomoc obce rozhodovať o tom, či bolo porušené právo na rovnaké zaobchádzanie v zmysle zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené, uznesenie okresného súdu o zastavení konania a postúpení veci (po právoplatnosti uznesenia) vo vzťahu k Mestu N., nemožno považovať za

správne, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. decembra 2013

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová